

Ei ihan tavanomaista

TUULA LUKIC

Porvooseen adoptoidut romanialaiset katukoirat ovat vain pisara meressä

TUULA LUKIC

PORVOO | Kapea kuono väräh-telee ilmaa nuuhkien, kun noin yhdeksän kuukauden ikäinen adoptiokoira Carmelina tarkkailee uutta kotiympäristöään emäntänsä sylissä. Kun tuntematon ihminen tulee liian lähelle, koira kääntää päänsä ja pyrkii sisälle.

Carmelinan ihmistä kohtaan tuntemalla varovaisuudella on syynsä. Vaikka se onkin koiramaisen hellyttävä, sen tähänastinen elämä on ollut kaikkea muuta kuin tavanomaista.

Ensimmäiset elinkuukautensa Carmelina vietti Romanian kylmillä talvisilla kaduilla. Se oli yksi maan parista miljoonasta kulkukoirasta ja osa isoa ongelmaa, ennen kuin löysi adoptiokodin Porvoosta.

Ennakkoluulot ulkomailta tuotuja koiria kohtaan ovat kokemusten mukaan olleet

Ilmeikäs koirakaveri. Liza suhtautuu ihmisiin ja uuteen kotikaupunkiinsa Porvooseen sopuisasti.

sellaisia, ettei Carmelinan emäntä halua esiintyä artikkelissa omalla nimellään, vaan kutsumme häntä nyt **Raijaksi**.

Myös Porvoon Huhtisissa hiljan tapahtunut koiranpenun epäilty myrkytys on tehnyt varovaiseksi. Raija ei ottanut koiraa Romaniasta, jotta se tulisi Suomessa kaltoin kohdelluksi.

– Monet luulevat, että adop-

tiokoirat tuovat tauteja ja ovat vaarallisia, mutta Carmelina on tarkistettu, rokotettu ja madotettu varmasti paremmin kuin monet suomalaiset koirat. Koko hakuprosessi on valvottu eikä tällaista koiraa voi kuka tahansa hetken mielijohteesta kotiinsa ottaa, Raija vakuuttaa.

Carmelina saapui Suomeen Kodittomien koirien ystävät

ry:n kautta noin kuukausi sitten. Yhdistyksen kotisivuilta käy ilmi, että adoptoitaviksi annetaan vain terveitä ja hyväluonteisia koiria eikä uudelleen sijoituksilla kuvitellakaan poistettavan Romanian varsinaista ongelmaa.

Suomalaisyhdistyksen yhteistyötaho on Save the Dogs -järjestö, jonka tavoite on kulkukoirien määrän vähentäminen Romaniassa pysyvästi pit-

Sanna

a koiranelämää

käjänteisen sterilointiohjelman avulla.

– Käytyäni katsomassa nettissä Romanian tilannetta ja nähtyäni, kuinka raakalaismaisesti katukoiria ja monia muitakin eläimiä siellä kohdellaan, ajattelin, että haluan jotenkin auttaa. Olisinhan minä voinut ottaa suomalaisen kodittoman koiran, mutta meillä sentään on täällä jokinlainen toimiva eläinsuojelulaki, Raija sanoo.

Valvotun järjestelmän kautta koirien tuonti Romaniasta on parempi vaihtoehto kuin villi kauppa, jota sitäkin tapahtuu. Kodittomien koirien ystävät ry takaa myös koulutuksen ja tuen.

Raijan ja Carmelinan ensimmäiset yhteiset viikot ovat sujuneet totuttelussa. Vaikka koira on terve, se on vielä melko laiha. Takuuvarma koirakaveri sillä on, kun toinen porvoolaistunut adoptiokoira Liza tallustelee emäntänsä Katin kanssa kyläilemään.

Liza paneutuu pienen nuuhkaisun jälkeen rennosti pihamaalle köllöttämään. Se tietää jo, ettei täällä kukaan tule sitä jahtaamaan, kiusaamaan eikä kiduttamaan. Emäntäkin on koko ajan hyvällä hajuetai-

Saisiko juomarauhan? Vesi maistuu pitkän kävelylenkin jälkeen.

syydellä.

– Onhan tällä lempinimiä Lissu-laiskimus ja Hissu-hidas, mutta mitään tavanomaisimpia adoptiokoirien alkuvaikeuksia meillä ei ole ollut. Se söi heti hyvin eikä kertaakaan tehnyt hätäpäissään tarpeita sisälle. Olin kyllä oikeasti yllätynyt, kuinka nopeasti se sopeutui hihnassa käve-

lyyn, Kati toteaa.

Raija katsoo parhaimmaksi pitää Carmelinan sisällä. Uusin tulokas tyytyykin tarkkailemaan meitä muita lasioven takaa. Lähempi tutustuminen toisiin koiriin ja reviirin laajentaminen tapahtuvat vähitellen.

Kati sen sijaan tekee Lizan kanssa jo pitkiä kävelylenkke-

jä. Koira pitää emäntänsä hyvässä kunnossa, mutta ennen kaikkea se on uskollista ja mukavaa seuraa.

Lisätietoja:

www.koirienystavat.com

TUULA LUKIC

munta! UUSIMAA 8.8.2010